

Referat af stats- og udenrigsminister H.C. Hansen af samtale med den amerikanske ambassadør den 21. september 1955

Den amerikanske ambassadør aflagde mig onsdag den 21. september et besøg og meddelte, at der i London skulle finde drøftelser sted imellem amerikanske missionschefer fra en række lande. Han ville da gerne høre min vurdering af situationen for at have tilstrækkelig baggrund, hvis han derovre blev spurgt om stillingen i Danmark.

Jeg sagde til ham, at det jo måtte være åbenbart for alle, at den udvikling, som nu var i gang, vel var den mest besværlige og vanskelige, som vi havde været inde i siden 1948, før beslutningen om Atlantpagten.

Det var lykkedes Sovjetunionen at foretage forskellige skridt, som gjorde indtryk langt ud over deres indhold, og det ville være en meget svær opgave i den kommende tid at klare eftervirkningen heraf.

Jeg sagde til ham, at stillingen jo var den, som han kendte, at vi havde et radikalt parti, som var imod Atlantpagten, men at samtidig store dele af partiet Venstre traditionelt var neutralistisk indstillet, og at det samme gjaldt Socialdemokratiet. Disse store kredse har hidtil accepteret Atlantpagt-politiken, og der ligger jo ikke i øjeblikket nogen åben tendens til et brud med den, men på den anden side må man gøre sig klart, at en dygtig ført russisk afspændingspolitik vil kunne få en indvirkning på disse kredse, som i givet fald kan betyde, at de kommer i bevægelse.

Jeg sagde også til ham, at jeg personligt syntes, at man havde haft en mulighed for at tage et lille skridt fra Vestens side i F.N. ved at acceptere Pekingregeringen som repræsentant for Kina i F.N. På samme måde som Porkala ikke var noget offer for Rusland, men psykologisk en stor gevinst, således ville jeg vurdere, at Pekingregeringens "optagelse" i F.N. ikke ville være noget offer for Vesten, men betyde en psykologisk gevinst.

Det ville i hvert fald give indtryk af, at man også fra Vestens side ville virke til at tage de små skridt, der betød en afspænding.

Ambassadøren havde ikke meget at sige til dette ud over, at der jo havde været tanker fremme om, at både Pekingregeringen og Formosaregeringen skulle kunne mødes i F.N., hvorimod han på mit spørgsmål ikke var i stand til at svare med nogen nærmere forklaring på, hvorledes det i praksis skulle arrangeres.

Vi vekslede i almindelighed nogle ord om den økonomiske udvikling her i landet, og jeg sagde et par ord til ham om stillingen efter regeringsrekonstruktionen, men intet af interesse for notat

Den 24. september 1955.